

Landskap: Småland Upptecknat av: Siri Eldén
 Härad: Västbo, Östbo Adress: Yärnemo
 Socken: Förslinge, Förseda Berättat av:
 Uppteckningsår: 1942. Född år i

Mågel.	s. 1
Tandvård.	s. 2, 47
Vårarbetets början.	s. 3.
Vila äng.	s. 4.
Regrarvning.	s. 5.
Att gå före gästen ut, - hergärdens d.	s. 10.
Om det folkliga ord o. uttryck.	s. 13, 22.
Bete.	s. 15.
Stumskövud.	s. 18.
Skänkens ang. kommande skövud.	s. 20.
Vissa förbud.	s. 21.
Daggorm, luskung.	s. 28-37, 43-46. (l. u. f. 43.)
Se d. vid bröllop.	s. 38.
Bäva blomma i knapphålet.	s. 39.

Landskap: Småland Upptecknat av: Siri Eldén
 Härad: Västbo, Östbo Adress: Yänamo
 Socken: Torslinge, Forsveda Berättat av:
 Uppteckningsår: 1942. Född år i

Mågel.	s. 1
Tandvård.	s. 2, 47
Vårarbetets början.	s. 3
Vilva äng.	s. 4
Regrarvning.	s. 5
Att gå före gästen ut, - hurs gärdesed.	s. 10
Om del folkliga ord o. uttryck.	s. 13, 22
Bete.	s. 15
Stumskövud.	s. 18
Märkens ang. kommande skövud.	s. 20
Vissa förbud.	s. 21
Daggorm, luskung.	s. 28-37, 43-46. (2. u. 5. 43)
Leid vid bröllop.	s. 38
Bäva blomma i knapphållet.	s. 39

ACC. N.R. M. 8642: 1-50.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ljung ö: myrten baidas olycka. s. 42.
Odins jakt. s. 48.
Kivvelindas. s. 49-50.

(Ulmur nr. 28.)

116

ACC. NR M. 8642:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Sjælland Upptecknat av: Turkfelden, Pinnenberg
Härad: Västbo Adress: Färubmo
Socken: Torslinge - Farskvarn Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1942 Född år _____ i _____

Mögel.

Om man åt möjligt bröd,
så skulle man bli stark
väget som man ofta vörde
bland allmogel, som han
ursprungligen var det var
bröd så gott, bannem skulle äta
upp sitt bröd, även om det var
möjligt, vörde just majors bröda
Om just nu. för att äta brödet
om det så var möjligt, och de blev starka (starka)
dagar. nu äts knappast en dag gammalt
bröd. men Kristiden var så att, äta
brödet på brödet

N^o: 2

ACC. NR. M. 8642: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mer om tandväsk.

man skulle "lösa" med fingertopparna
rundt tanden. ^(den bärst) Som nämligen
från munnen till ett. t. ex 98. 98. 98.
s. s. v. till man kom till i. ofkast
hade, Om som bevisades av
Tandväsk somst, när man kom
till ett försök på att det var som
tillägger berättelsen. Men inte
utan att det tillämpas än i dag
för det blev alltså till att tandväsk
var, försök. tydligen derigenom
att kinden blev barm genom att
fingertopparna "gred" omkring tanden
som väskte, och så tror på att det
skulle hjälpa —

No 3

ACC. NR M. 8642: 3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Färdarbetets början.

Första dagen de började med
 Ader. - Då skulle det tillagas
 en skiva bröd, som var utav
 julbrödet. - Det skulle alltid
 göras en kaka av det.
 Den som började fick stå
 med öret, förän husmodern
 kom och tillade honom det.
 Då skulle den som började sätta
 sig på stängeln på "arden" mellan
 det uppe och det. - Det skulle
 utsäddas var att det skulle
 vara god i ring. för kommande
 år. - En mycket gammal och
 mycket berättas från generation
 till generation.

N° 4

ACC. N:R M. 8642:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= På juldagsmorgon så skulle
Prona tilldelas ärtkannen som
skördats under året. Kanner
fjell i Chagasisar, utan ätas
på samma gång av alla Prona
eller Ajureu, för att de skulle
Prona isär eller yfän besvunda
ute på betesmarkerna.

Vila äng

Vår mest sköda och slätterarbetet
var skit. Så var det sed och bruk.
Att alla skulle sitta och vila
ett tag innan de tog sig för
mest annat arbete! Så skulle
Pronande är skörd bli en god
och rik, och de i lungen ä fud skulle
ja arbeta på den. Alltså ute det: Vila äng

ACC. N:R M. 8642:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Begravning!

Som brödt i tre klar, sedan
var det — Det var en god tid
Lager berättaren —
Så som kom på begravning skulle
ha en god förning med sig —
den skulle bestå af tre brötkakor
de skulle vara en del i genomskär-
ning. "gresta" råkade inte till —
utsk. man fick ta en drasa
skovel "stusskovel" när de skulle
af ungren "in i ungren"
dessutom ha mindre kakor
kackor skulle ha en del som
"passade" vid bordet var sin —
oavsett hur många de var — de
som diskade var sin, och barn
var sin, fast något mindre =

N^o: 6

ACC. N^oR M. 8642:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Alla dessa kakor tillsammans
 kunde fylla en säck på en tunnors
 tynd! — Dessutom två
 ostkakor, på dessa lottkullar
 så stora som tefat. och på den
 andra, ostkakan? "Krok bakkis"
 som såddes på ett ripgån med
 den "ädes intill" på en fäst —
 Kladda papperskarameller en
 100 stycken! — och så slutligen
 en halv halva, den halva
 halva fullt ej bara spädka
 detta utgörde ett värtan bageri-
 värdet var fullt med beaktans
 egen ord. jag minns mycket väl
 från min barndom. När varit
 det var att se den där så med förning
 både i Västra och Östra och Medan

no. 7

ACC. N:R M. 8642:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

tillägga att man då var sjuk, och viste
 sig väl, om dessa stora förmågor på
 bräddor och begravningar, att man tyckte
 det var bara naturligt. Det brukades
 ha en stor mat i huset.
 Den halset skulle stå men de skulle
 ju alla dessa gäster ha mat i dagarna
 tre — och det var otroligt bra, alla
 grannar och de som bodde nära hur
 de hjälpte varandra, den som skulle
 rusta fick hjälp av sina grannar, med
 mjölk a. dyl. så fick de igen. Det var
 samma gång när de skulle rusta någon
 hjälpte den Klausie med att pakka
 t. ex. brottakärlerna någon som var
 oaktig att baka bröd hjälpte till med
 dessa stora halset. För det var med
 allt det var bekest och väl bakt

No: 8

ACC. N:R M. 8642:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

rustningarna, den seden fins kron, ännu
 "om ej i så stora omfång" nu är det
 mycket tårter och Nykijt. fast osthollan
 har som väl är sin gifna plats —
 på kellers palatsen. Det är alltid ett
 "stort jukt" när osthollan kommer
 fram, som brukas den mycket när det
 bara är kaffepjädning. — Så när
 man "drukit" kaffet (stör) så en liten
 stund efter serveras osthollan — ganska
 baktigt rummra bland både Överste
 och allmog. — och det är som man
 tyckte att nu är det regält och bra
 och man har jag följt traditionen och
 gjort som mor och far alltid gjorde
 det är med en viss bändighet som
 man mor sätter osthollan på bordet
 "störst" man och sin bändighet på =

Nr 9

ACC. NR M. 8642:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= gästbudsbordet, men est/Åhman tycks
 nöstan alla så mycket om, men
 ej alla kan konstas att göra den "gynning"
 och god, den ska bara inö.
 på återger till grannarna var de
 hjälpte användas med dessa förmågor
 på alla sätt, det lämnades baktra
 munkar i kappor och tes.
 stora baktra förmågor som
 varit med många generationer
 och som takt hänt ut vid tidna
 tillfälle. Det var naturligt och
 traditionellt att förmågor tros
 fram i baktra Räl, de mjälls
 som ofta händer ingår i förmågor
 näst den tros i gamla kappor baktra
 "kappor tonka"

N:o 10

ACC. N:R M. 8642:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Att gå före gästen ut!

En gammal bok av Sed, som ännu
brukas på en del gamla Hurrögårdar
är att, Värdsinnan går före
gästen ut. Vid afsked och så —
för att visa att man ej bör ut-
gå gästen eller gästerna, brukas
och är sedvänligt, på Hurrögårdar
just i Småland. och Halland.
Det jag Hurrögårdar der Värdsinnor
har den gamla "Seden" och en
Skäpkriven bär. Jag önskar att
den seden eller "bänan" brukades
och togs upp av "Värdsinnorna" som
trädes till i det sista nyr. num. — en
de då hade sinne för de gamla bok-
sederna, just sinne och en tillfredighet.

No 11

ACC. N:R M. 8642:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= och stilla ut. Kommer av sig skäry
då de gamla traditionerna får
vara med i det nya rummet.
Det är liksom en gammal möbel
Kommer in bland nya. Den gamla
som det nu är en eller flera, visar sig
i formen bärighet och visar spår
av kultur och tradition.
De nya möblerna må vara mer
konstruktiva och smalkalla som möbels
men det blir just de gamla som på
vägar berösligt hit, hitas sin
prägel på rummet.

No 12

ACC. NR M. 8642:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En liten bäs från bondhemmet
Andliga dofter, som via föreläsare
läste och sjöng för oss dybten, om
Amorgonerna, ärens gamla Amastua
i Dvällaskog m. fl. Kunde ofta
läsa upp dessa rader för oss

6. timmarnas "Gymn"

Om Allas förglöms.

7. Om du tränger
men platt inte längja.
~~vi~~

Vi kunde ibland på morgnarna
ligga å vänta att någon skulle
"komma titta" sin i "Öören"
på glömt" och då citera just de
bästskända orden, och med jubel
rusade man upp glad all frigg från
fina respektiva fängar.

N° 13

ACC. N^oR M. 8642:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Liksom en del, ord som kan
vara lustigt att tulla upp som
ofta rinner mig i minnet, alltid
tillsammans med någon särskild
personlighet. Som t. ex. Stasse i
Bromm, gamle Sam — — —
svinnmet, bra, gå fort,
det var svinnmet och bra —
Sytligt, (otäkt.) Usch — då så
syttigt ä Raket — t. ex.
Då så syttigt ä gå efter Bronn
i detta lilla rum —
Stänka (Stricka) Ta hit
Stänkan, ja måste gå och köpa
Sylska, mens" ja ä vat ä völi.
Stöva (strumpa) ja ä Källes
om fötterna, ja behöver ta på mig
likare (bättre) "Stöver"

N:o 14

ACC. NR M. 8642:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gårripatta, (Kappanpanna). "Hörna"
 (Ritna) — ja hosta. den skratta-
 di ja trödde ja Hörnade a —
 "gökbäve" (guldvis) nu är det
 alldeles fullt med "gökbäve" på
 vägen. Kommer sig nog även ut
 göken alltid böja gata. När den
 tidus guldvisvrida blommar
 ut i blomma "Hörson" (Lingorogas
 en vackert uttryckt i Lingortiden —
 t. ex. jag är så barm så satten
 lockas är mig. Satten kupper av mig)
 Om några år glöds och stöjas så bra
 det bita. Om är nu och rätt. Hörson
 Hörsona ti. är leva. Om är rent
 taset. ja kappatasser — ja är inte
 guffen. (orkar inte)

No. 15

ACC. N:R M. 8642:15T

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ett bete.

Man börde ofta på Hergårdarna
att klappväsbrann, fylls ett bete -
eller skulle vinnas med det eller
det arbetet på ett bete - med
ett bete. Mellan ~~h~~ t. ex. ett
morgonbete. var trimmanus mellan
kl. ~~7-8~~ 5-9. (på den tiden) mellan
betet. (vika 9-10-) 10-2. vika 2. 3. -
i aftonbetet kl. 3-7. 8 - i min barndom
säll klappväsbrann på tis kl. 8 eller
samedagen. på deras tiden användes
det till 7 ~~h~~ tricket kl. 5. Det var
mycket som de skulle utföra på ett bete.
och det var bättre. Man fick det med
mera r.o. "klappväsbrann" som det
kallades. tänk att fast förmanen att
fält var med och sett alla dess gummor.

№ 11/16

ACC. N:R M. 8642:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= och många som generation efter genera-
 tion, gått de gamle stigarerna fram-
 till Herrgårdarna, med sin som-
 då alla hade skrivbänka på ryggen
 en och annan bar dock maten med
 sig i Korg, men de älska brukte alltså
 "Skrivbänka, äggväskspåre" som man
 som förut såg till de gamle Torpen
 lubbets ned, Eller. Arvidsställe, mycke
 av. Den jorden, som för var Torp är en
 beteskalvare eller åkrasplanteringen. Men
 det också i föregående —
 kan jag väl medtänkas som är så enkelt
 och enkelt, att jag måste med stor
 glädje tala upp det är — att
 alla dessa arbetsamma och förtjäda
 människor, som ända till arbetet så varit
 hela tiden, alla verktygen, men =

No. 17

ACC. N:R M. 8642:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= På söndagen då hade den frist
 och förmyndarna "en tan" jurvet i stämnet
 räddade ombring den. De liste i
 sin bibel och på annat sätt hade tid för
 att "gå till kyrkan." Klädde sig
 klädde sig klädde sig på gull med
 och skötighet. I början dina små
 eller större jordbiter "kall jordlappor"
 och sig med gläns och sömnighet
 var deras färd. Väste, om inte
 skördas blev de stora skördade och
 med gläns och församlet. Och
 som påst —

kyrksamheten till er som den
 minnas jag glad, var alltid
 stor, jag har även tänkt många
 gånger på hur de alltid för de
 glada och hjärtiga.

No. 18

ACC. N:R M. 8642:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stumle skind - Stumlesäll

Stumle skulle alltid skindas i
 huskådet, som skulle fylla det ena
 kammret vid byggen. - Som
 husmännarna skärför utförde. -
 Att skörpa Stumle i. För ett sörs-
 kildat skind i form av ett föll omk.
 65-70 centim.
 Botten i föll utgordes av ett
 Malp-skinns med håret från -
 (och skinet skulle vara upp.)
 Skinnut skulle tagas av den
 förstjörde Malpen sedan Malpen
 hade bo, och fick ena Kreatur.
 En av skriden lag. att det skulle vara
 just den Malpen i avbindning med
 detta till var tradition att det

No. 19

ACC. NR. M. 8642:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Skulle användas just till
nummerskröed. och det skulle
jäm med sig byta med nummerskröed
och byggd, och följa traditionen
från generationer till generationer
färd berättas.

Säkert finns det många sagner
sedes och bruk, och mycken tradition
från den tiden då vi såll en.
med sin egen nummerskröed

No 20

ACC. NR. M. 8642: 20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ett gammalt märke är. Om ^{man} i
 brodden ser små grå stamper i
 form av en skål. Om dessa
 små skålar fyllas av grön och dyligt
 då blir blommigande skörd och
 blommigande är vitt och fördigt.
 men om de små "skålstamperna"
 stå tomma betyder betyden. Det
 skrivet är med ringa skörd.
 Om man iakttar i gamla märken
 det berättar, att detta har varit ett
 mycket frätiligt "märke" eller
 "tecken" som ej slagit fel.
 Så gör landtmannen på sin åker
 på sin skördar tygt och stilla
 sig och iakttar gamla märken och
 sådant som man kan höra för å mer tala
 och prätta om vilka går det gånge.

Enligt gammal Sagen, skulle
man ej blåsa i nycket, eller
s.k. nyckelpipa, för då fick man
nattfluss, eller ont i halsen.

Grå baklänges ut eller in i
en dörr. Skulle man ej vålla få
göra för då "visade" man sina
förfäddrar, granar. Det hade
man förklagt skräck för dem som
som riktigt många i äran, att jag
alltjämt stiger baklänges in eller
ut, ännu om man som det man
förelämnar ibland då man på
det fria mötet eller dylikt
går baklänges, för vändes måndag
alltjämt då man stiger genom
dörrarna.

N° 22

ACC. N:R M. 8642: 22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stan "blide" fö illa. (Sj ond ut)
"stätt du" (stā du) —
ord, som man ofta hörd, i min
barndom, när den mycket tillam
numera — och i fö fall av de
blide — "Tötte jästygte jag,
ja tötte väl du, tyckte väl jag" —
"Hinn sidan" (andra sidan)
"Tätt du, (flytta du)"
"Smälla illa" "Smaka illa" "Smaka gott"
"Smaka gott" — "Me ä alla fövra"
"me fövra" — "bera mig väl" eller
"bera väl" — "ja, boxad du" "Kom ihåg
att göra det." "ja, varste inte du"
"jag tag inte det." "va glo du utte"
"var ser du glän" "stätt inte du ä glo"
"stā inte du ä se" "kan inte titta"
(Kan inte se) "titta du får du se"

No 23

ACC. NR M. 8642:23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

" opp i di-ets " (glad åt ett)
 " man är så opp i di-ets (ä gör det
 eller det) t. ex. man gör det gärna
 " Sna " (Suga)
 " nu är du inte Petter te är såla mer
 de " (du har slappat på dig, får,
 smuts på sig)
 " tack för det sista, (tack för smust,
 tack för smunnen " Hörd man
 ofta på Amorskalas när de tog färvas
 för Armandia. " tack för Anna roan "
 t. ex. färvas med " Tommilt fad,
 bördnad hörd man ofta, tack för
 idag. — ja för ingenting studsafta,
 " Högglra " (maglarna) Tärma
 Tärma " Han eller hon är så livad "
 (så glad) " så livade " (så glada)
 " illst " (ond, arg)

No 24

ACC. N:R M. 8642:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Ett ord som ras mig just nu i minnet
"Kärpa" (prata, de från stä å Höjda
med utvändra så länge) i böjor
av 1800-talet minns jag det ordet
bäst men, har ej hört det för jag
den min tidigaste barn och ungdom
de höjde inte det ordet. Det i slut
av 1800-talet å böjor ut 1900-talet måste
det vara. När det utvecklas flera
minns det ändå då bäst, men lustigt
det ordet just nu!

"Lörveten" (myrket), de är de
"Lörveten" å vitt på "redå" på allting
("Heta" allting) "Lörven" (flugan)
"Lörveten" (utgående) "Lörvi"
("Lörveten" (vårårig) -
"Lörveten" (vårårig) -
"Lörveten" (vårårig) -
"Lörveten" (vårårig) -
"Lörveten" (vårårig) -
"Lörveten" (vårårig) -

2011
24

ACC. N:R M. 8642:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Han eller den här katt "tyckseu tyckseu"
 (somna som stätt förord.)
 (bli "töckseu" för ingenting)
 Man ej "li" (den eller! Det.)
 (tyckseu ej om) "ogörs inte" (bli ej om,
 på den.) (man ska ej göras på den
 för det t ex)
 "varste inte" (Säg inte Det)
 "glötte" (glänta på dörren)
 "ett ord från Göteborgsländ"
 "Ännu" (Ännu trätter,
 "jag har ännu" glas f.s.v.

Klippe Kallas numera Kristids-
 året 1942. Allmänt för "Lurr"
 (innehåller all sorts surrogat)
 man kan ej kalla pre ens

No 26

ACC. N.R. M. 8642:26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Sju Koppor på bönen" som ett
gammalt ordspråk säger
om mat när vi husmödrar
under Kristidsvecka "låt vara
oss, att det är bra att
"Vänna till" och få god mat
om av smått tilltagna rätter
år 1942.

"Skrapa" (beröm) (man skrapar med
sig) skryt - t.ex.
"nu ska jag då skrapa" med sig och
gott detta så bra (berömma)
"Skrapa" är ett ord som ^{man} även bör
nästan släpas av allmoget.
Man skrapar med sig och t.ex. - du är
så duktig i ditt huar. har så bra ordning.
O.S.T.

No 27

ACC. N.R. M. 8642:27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"^{7c} du görpe latta va" (Känna latta bli)

"Dåedimpen" (Högst rödd. Hög jag
trondar jag fick dåedimpen)
(Skinnad) (falle i bannat)

"illnari" (listig) (skälmaktig)

"Laja" (leda t ex korva på bet)

"Juskestigt" (utrop) mycke
Juskestigt brunt t ex - du

"Juskestigt" Många o.s.v.

"Ille" (arg. onds.) Ille på korv)

"Geli" "Gelig" (huru rikligt blott
klubb) Han är helig Geli) gammalt
uttryck

"Ova kommer Läkere"

(ett uttryck från Umanögd)
betyder "utrop". De något handlar eller d.y.
Särskild Umanögd

No 28

ACC. N:R M. 8642:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Saggorn huskunn.

Jag minnes från min allra
tidigaste barndom skräck
för saggorn. Hade just tänkt tekna
upp vad jag minns, så jag hade näst
i glädjen att emottaga nya frågor

I min barndom var det i allm-
änhet stor skräck och fasa för
saggornen, den berättades då
då på orten här. Jag minns när
vi flykten var rädda då vi
stego ut bergota. Då daggen var
på för vi kunde på alla trampa
på saggornen, för rådde man
trampa på den så skulle =

N: 29

ACC. NR M. 8642:29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Joten ruttas av särskildt på
Sundsvens. men jag minns det
att det var mest på Rosperen eller
Sjötunen då dagen följde det
stiga upp som man var rädd för den
som jag minns den då bestyr. Ni skulle
den som som en otäckt förtig massa
som osynligt skatta röde sig
och när den visade sig skulle
det betyda ondska tidens sjukdom
och svårighet, och bara för den som
dug den utan för orten, och om den
visade sig på många ställen så
skulle det vara förtig än påsten
och för att det som jag känner om
skräcken och när vi tycker alltid
talade om hur "kruket" det skulle
vara om vi trängde på den och =

N:o 30

ACC. N:R M. 8642:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Fötter "ruttsa" av. När jungspruno
på den tiden skulle ut gå för något
om kvällen den dag den var kommen
så hörd man alltså try på sig spor eller
träsken om fötterna, så du ej trampar
på klappor men om man skulle vara ute
att vidröra den ansågs då som
något lastigt —
att man var så rädd för den var
bit för att säga om den gick
allmänt om man trampade på
den så skulle fötterna ruttsa upp.
Det har ännu berättats att om den
där elak på på stammar den sig
ganska fort igen, vid middagsmätt.
Den, minns jag väl att de bröjde
man bli rädd. och tänka på klappor
Det alltså att en dag den om den,

N:o 31

ACC. N:R M. 8642:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= För "Vörsten Dagboken" på tal "jäst vid
Hemmanstiden" så fick man alltid
Tänka på Om man steg ut i Klappan.
Har ej heller hört att någon särskild
Skall de Om, utan Om som helst
Kunde komma ut för den!

På orten, eller i de gamla Omkring
Porsbuds, försking, eller just denna
lilla Omkrets. Har jag bara från min
Barnsdom hört Laggorn, och den
beskrevs, och i sin bratt band.
På en mer till Sjön vid Fyllnaden
Pro- vi alltid vädda för den
men Man ej minnas att någon
lett Om det Om talades om
i mycket. Har varit tyft med
Laggornen, ända till i år. Och
och litet mycket tal om dig som us. Mary

N:o 39

ACC. N:R M. 8642:39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Luskungen" Kröp fram ur buske
i Boscho Dokken

Takttåg på vägen Köpa - Keabo
Sent i lördags Kväll.

Den berömdade "Luskungen", som
repperbarat sig på ett 30-tal
ställen i landet, har nu gjort
sin entré i Västbo, närmast
bestämt hos Kommunalförbände
Gottfrid Larsson Granö Boscho

Euh. vad den Larsson meddelat
Värnamo-Byhites, Kröp "Luskungen"
fram ur en albuske, sent i
lördags Kväll och trapillerade
vägen Köpa - Keabo med en =

No. 33

ACC. N:R M. 8642:33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= hastighet var c:a 2 meter i timmen.
 "Euskungen" var c:a 60 cm. lång och
 grövre än en orm. Den var
 gräspräckt till längden och bestod
 av tusentals kryp, som endast
 med svårighet kunde ta sig
 fram på lös eller grusig vägbanor.
 Sedan "Euskungen" visat sig för
 inträddade i skådan ropade den
 tillbatta in i skogen och gömde
 sig. Bosten hade alltså äran
 av "Euskungen"
 första besök i Västbo.

(utfört i Järums Nyheter
 lördagen d. 29. Aug. 1942.)

N:o 39

ACC. N:R M. 8642:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"
 Hörde just i dag att det skall beväda
 Kris när "Lagornu" Gustavus"
 visar sig. I Borsebo visade Alm
 sig på Kråttum, alltså stämmer
 det med, att Alm har nog mest
 visat sig på Kråttum, då vi
 kom ut till vår "vårda" för Alm
 på Kråttum. på dagen tänkte
 vi aldrig på Alm.

Så har nog försökt ut förstå
 om så det om det fins flera
 här på orten som kan berätta
 om så om Alm.

Har att säga att jag mins att
 det berättades att Alm alltid
 gerna ville "över en berg" stor
 eller liten, men över en
 berg ville Alm alltid

No. 35

ACC. N:R M. 8642:35.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Major gann på 80-talet här i Gaggornen
 visat sig i Bredebygd, Löngvills egor
 så lättnat A. P. Rydell, skulle sett
 den i sin skog, den — den bestycks
 av en som en om, men grörel —
 utstälde av en massa maskar
 som ved sig framst långsamt
 den hade den visat sig på en väg
 i skogen, maskarna hade
 slungat sig om borden så fat
 att de bildades till en enda
 kungig massa, som man var
 mycket rädd för att komma när
 eller vidröra — för då skulle
 det ruttas bort, det som kommit
 i beröring med Gaggornen —
 bad man hört — här den must
 visat sig på Gaggornen, must då

36

ACC. N:R M. 8642:36.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= "Någonting som utgår från det som nämns i tiden
på sidan."

Har ej hört, att någon haft särskilt
intresse av den på denna orten
men den talas om mera nu sedan
den visar sig ofta på olika platser
och orter.

Var det blis av den?

Det berättas att den "Ryppan" under
och den försvaras. Den + buskar
eller dylikt.

(För nog vara mera om dagarna
som jag skall återkomma med
i minna uppteckningar.)

Man eller tycktes att "Ryppan" i
utveckling, från sin "Ryppan" till =

37/

ACC. N:R M. 8642:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Maskar. H^o Den visar dig i tidigt
outvecklat stadium. Senare tillväxt
till maskar. —
daggormen "luskingen" är emellertid
en företeelse, som jag antier hårt
status om den något upskigt
obehagligt. o.s.v. —

att "luskingen" "vaskar" om Krig —
är dessa massor av smådjur som
skulle vara som häskor — låter det
i folktron —

401
38

ACC. N:R M. 8642:38.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det berättas från ett bröllop i Vä. c.
Breftled, på 1870-talet, — 18-80-talet.

Nåå bröllopsgästerna kommo in
på bröllopsgårdens egna mättes
de där med Karaineller och
vin. De som kommo afhandes
finska stamma med sina
alkohol. medan de intogo detta
men bara ett glas vis bjöds —
om en gäste skulle trobeterna
hålla — med detta vin och Karaineller
— det skulle vara en
storvulust led. på den tiden
och den orten — tilligger berättas.

ACC. NR. M. 8642:39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Att bärn blomman i Knapphålet

är en vackra sed, särskilt, de
aldre Herrarna, var jag gott
att på har det till sed. Trubades
mycket för — men ännu som
bär så har många. Självt. Man vil
rent omedvetet, den seden eller
traditionen, den som bär den lilla
blomman bli en särskilt personlighet.
Man får bär alltid en blomma i
Knapphålet. Det bärjades med
den lilla blåsippan och så undan
för undan. Som blomman. Kom
det så något tryggt något som har
det ljusa goda inredning, som en
stämning av det sköna, det
Man bär en den mest auspräta lösa

No: 40

ACC. N:R M. 8642:40.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Gilla blomman, men den ger liljor som
fest, under sig den som får den
spridas en stundagren omkring sig
om det är mitt i vindens boudoir
Om jag går på paven Ulla den det må
blåsa ut jag ser någon här en
litet blomman i rockslaget. Då
tänker jag att det vilken stället
är ro- och det du sprider omkring
med den den lilla till blomman
som tyder på rockslaget
min man har varit en blomman
i rockslaget, när han färdig sig till
efter dagens arbet. (den tiden det
fins blomman)
jag undrar och tänker, om det är
någon den när jag som utman
har gett det, på när man plöjt

N° 41

ACC. NR M. 8642:41.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

möter något bråkigt något underbart
 jag var nämligen ute och hämtade
 en "lottsedel" och just när jag hämtat
 lotten och vände mig om så stod en
 kvinna, med en liten glad och
 sötta bukett blommor i handen
 och dessa blommor strålade emot
 mig på ett underbart sätt, att när jag
 kom i öronen, strålade de ännu mera
 att jag måste försöka mig bli så
 upprätt till Gud tack för det vackert de
 låter oss små muskiban förnimma
 och jag händer mig så tillräckligt glad
 till de små handboken, är borta ut
 till mig upp - händer mig för och
 en bevis man kan förnimma
 att jag tänkte vad är ännu lydliga
 de vi kan se att det vackert -

N^o: 42

ACC. N^o:R M. 8642:42.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och störa som vi möter. Ett av
mina gädda minnen. Som jag
läste till så många av dina

Dikt 7. G. Hagen bar ditt blomma i
rockslaget från den tidigaste förblomma
till den senaste västblomma

En så vackert och alltså det den
med blommans i rockslaget. Det
gär en äggen med det. Det

Den är lyckligtgående den den lilla
blomman, om den är ditt på mestom
en örn, men den lär ha en bärare
på en ljus och lycklig väg. Men
man får ej bära jung eller myrten
för det beödar olycka

No. 49

ACC. N:R M. 8642:43.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mera om Slaggormen "Euskungar"

Oscar Pettersson i Hindbergs berättade
 idag att han sett Slaggormen två
 gånger. Första gången tog han
 det i Hånger, det var en afton eller
 i "Vållningens" tid. Den såg
 i gräsklippet eller grässtråket
 med sandigt mossa med små
 små kryp, som rökte sig mycket
 långsamt. Tycktes som lite
 grövre än en bandorm. - Det
 var i början av 1970-talet, som
 han tog den första, den andra
 något år senare.)
 Den första han tog tog han en liten
 "Barnskärra" som han berättade
 och drog den fram och visade över-

No 99

ACC. N:R M. 8642:44.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Ormen, men det stod ej till att få slut på den ty de kunde samma sig på ett eget mistegee, men man var mycket rädd att få något fört trampa på den man hade alltså hört att mensko- mand den got kom i beröring med den skulle den ruttas -

Men deremot hade man hört motsattsen, att den ej skulle bebåda olycka utan tvärtom. Skulle den bringa lycka. Man hade hört att man skulle tjapa den tillsammans och bära den till sina egna egor, den skulle den bebåda lycka och välsänd. En del säkter hade man en. att de bärmes "ormen" och stöv askan

No: 45

ACC. N:R M. 8642: 45.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= ut över maskin - jag frågade om
 det kunde lyckas, när man
 drog "Kamellärnan" över - ja det
 var inte oäkligt, ha man, men
 jag gjorde det för det skulle ju
 enkelt folkets vara bra -
 under gången man får den.
 Det är en rätt svår sak
 att göra, men man iakttag den
 ej så mycket då den är den och
 som ut om kräp, långsamt
 och vara mycket tråkig och
 sammanhängande som man uttrycker
 sig - Evidentia - är det som till
 att det är ännu de som tror att
 denna berättelse berättas.
 Tydligt sett denna berättas tro
 tydligt man hade varit som din =

No: 46

ACC. N:R M. 8642:46.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Barndom om "Laggornen", men
den är stäckt att se, och det
tas alltid mycke om den då
den visat sig. Se binga eller
bedåda olycka gör den inte.
Det var jag alltid hört. Jag frågade
om span. Gröt var den bedådas
Jön händer, ja jag var alltid
hört att det skulle ^{bl} påförd och
binga gods tiden. Och ägornen
bytte och berättaren sig glad ut.

(Får nog höra mera om Laggornen)
(Påkar nog fler som det den)

ACC. NR M. 8642:47.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Musa om tandvärk.

Man skulle puta den förändrade tanden
med en stor spik, tills tanden
böjode att blöda. Sen skulle man
gå tre torsdagsmätter, till en bägg
eller stort träsk. och stå i denna
blodiga spik. tredje torsdagsmätter,
har man stog det sista slaget på
spiken. Så stannade — förken —
men om man sedan var mer
denna bägg. eller träd som spiken
lagt i. och man råddes ut vid
någon den fläck den spiken
sattit. Så fick den personen
tandvärk. helt förkret, säger
personen om det —

ACC. N:R M. 8642 : 48.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Odelius jakt.

Har jag nu fört nämt något om
i minna föregående uppteckningar, det
talades då mycket om den i min
barndom. Nu senare har jag
vort lämnad i jaktarna, den det
heter. att det är fallt i sin
"Lappmarken" Lappstäm å d.

Om kommer hit nu och tar
det gilda bästa tillrådet, fast
vi när nu i städer byggderna
ej kan se den när de förtas
sig det som det heter.

№ 49

ACC. NR M. 8642:49.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Färrindan"

När Quibelainerna kommer, då
säg man de säga säger Esger Pettersson
i Lindborg. och smälur, när man
säg ut här sin fäd. på vägen, då
kommer det ofta en "Färrind" då
ska man försäta sig på sin en färrind
eller det. Det var jag varit berättas från
min barndom säger han

En gång var det en soldat säger
han som gick i färrind, och då
kom en "Färrind" men han tog
upp sin färrind och bestod i
färrinden. men den utade man
länge efter sin färrind på vägen, men
utan resultat, man kunde ej
mitta den. om en det är ett
färrindas tros i färrinden, ut:

N° 150

ACC. N:R M.8642:50.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Det är "Lappkällan" som tillägnades ifrån
 långt upp i norr, som kommer
 och tar sättern ifrån oss i skötet
 fast vi ej ser det!
 Sen har så skedat utkommande
 och som då upp i norr och komnde
 och fick traktering i en "Lappstuga"
 och där kunde man igen sin skriv-
 tom lag den mitt på norron. Det
 tog sin skriv och stappade den
 på sig och så det är min skriv-
 ja. Nu då annan gruppe
 i byggen. Den lätte du i läret
 på mig ty om per "settandes"
 när du påstade skriven
 på mig, då du fick och höllde